

JUGOSLOVENSKO
DRAMSKO
POZORIŠTE

Бранислав Нушић

ПУЧИНА

Адаптација, режија, сценографија, избор музике
Костимографија
Сценски говор

Егон Савин
Лана Цвијановић
Љиљана Мркић Поповић

Играју:

Владимир Недељковић
Јованка
Јован Недељковић
Марија
Доктор Ружић
Госпођа Живковићка
Госпођа Николићка
Станковић
Марко Урошевић
Катица
Министар
Олгица

НЕНАД ЈЕЗДИЋ
СЛОБОДА МИЋАЛОВИЋ
ЉУБОМИР БАНДОВИЋ
ВЕСНА СТАНКОВИЋ
БОЈАН ЛАЗАРОВ
ЦВИЈЕТА МЕСИЋ
ЈОВАНА БЕЛОВИЋ
БОЈАН ДИМИТРИЈЕВИЋ
НЕБОЈША МИЛОВАНОВИЋ / ГОРАН ШУШЉИК
МАЈА КОЛУНЦИЈА ЗОРОЕ
МАРКО БАЋОВИЋ
БОГДАНА ОБРАДОВИЋ

Инспицијент
Суфлер
Организатор

Раде Стојиљковић
Драгана Анђелковић
Владимир Перишић

Асистент редитеља
Асистент костимографа

Јанко Цекић
Марина Маричић

Мајстор светла
Реализатор звука

Драган Арсенић
Давид Србљин

Премијера, субота 10. април 2021. у 19.00, Сцена „Љуба Тадић“

ЕГОН САВИН О ПУЧИНИ

Пучина је жанровски сложен комад: трагичан, апсурдан и сатиричан. То је прича о лјубавној афери једне лепе, срећно удате жене са министром у влади. У овој драми сви су уцењени и корумпирани, јер је реч о људима из власти или из непосредне близине власти. Иза породичних, пријатељских и љубавничких односа искључиво је голи интерес. Сви имају корист од ове афере. Муж који је службеник у истом министарству, добија унапређења, као и остали службеници и пријатељи породице који ћуте. Нушић никада не би писао комад о младој удатој жени која има љубавника, али кад је тај љубавник министар у влади, онда је то и политичко и државно питање. Актерка ове афере је Јованка, слободоумна и препредена млада жена и мајка која успева да усрећи све око себе, изузев свога мужа. Она је одлучила да уз помоћ своје лепоте, шарма и одсуства стида дође до врха у друштвеној хијерархији. У овој драми, баш као и у животу, истина процури пре или касније и то тамо где се најмање очекује, у самом министарству.

Тако Нушић отпочиње *Пучину*, бритку сатиру о политичком и породичном лицемерству и неограниченој поткупљивости човека као и неумереном страху од истине и одмазде власти.

БРАНИСЛАВ НУШИЋ (1864–1938)

Бранислав Нушић је омиљени и водећи српски и југословенски драмски писац у првој половини XX века, а убрзо његова дела постају домаћа класика која се бави кључним друштвеним темама и по томе је остао непревазиђен. Иако су најчешће извођене његове комедије водвиљских токова, окарактерисане као комедије нарави као што су *Народни посланик* (1883), *Сумњиво лице* (1887), *Протекција* (1889), *Госпођа министарка* (1929), *Мистер Долар* (1932), Нушић није ништа слабији ни у другим жанровима. Међу првима у Србији је писао грађанске драме, које су можда личиле на Ибсенове, а биле утемељене у београдски миље и српско друштво на почетку XX века: *Тако је морало бити* (1900), *Пучина* (1901), *Свет* (1906), *Иза Божјих леђа* (1909), *Јесења киша* (1909). Писао је и трагедије, поезију, романе, приповетке, анегдоте из живота, које је објављивао као колумниста *Политике* и по другим листовима. Окушао се у поезији. Значајан допринос историји књижевности дали су његова историографска проза, *Аутобиографија*, *Реторика* и путописи.

Осим као писац, Нушић је задужио српску и југословенску културу и као позоришни прегалац. Основао је и водио Народни театар у Скопљу, био је драматург и у два наврата управник Народног позоришта у Београду, управник Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сарајеву. Био је члан Српске краљевске академије.

ЕГОН САВИН

Егон Савин је редовни професор на Катедри за позоришну режију Факултета драмских уметности у Београду. Иза себе има много режија разноврсног драмског репертоара, од савремених домаћих аутора које је режирао у неформалним трупима до светских класика у највећим националним театрима. Радио је широм бивше Југославије и у иностранству: Будимпешта, Трст, Горица, Београд, Загреб, Нови Сад, Скопље, Сарајево, Подгорица, Ријека, Сомбор, Крушевац и Зрењанин.

У Југословенском драмском позоришту режирао је представе: *Муке по Живојину* Радослава Павловића (1985), *На летовању* Максима Горког (1990), *Млетачки трговац* Вилијама Шекспира (2004), *Шума* А. Н. Островског (2005), *Тако је морало бити* Бранислава Нушића (2007), Молијеровог *Тартифа* (2008), *У мочвари* Марине Кар (2009), *Уносно место* А. Н. Островског (2014), *Под жрвњем* Драгослава Ненадића (2016), *Ујка Вања* А. П. Чехова (2018).

Вишеструки је добитник најзначајнијих награда за режију у земљи и иностранству.